

Пр: 3) **Chacun** кога се относя на множествъ: число нѣкога иска **son, sa, ses**; а нѣкога **leur, leurs**, — а именно:

1) Оно иска **son; sa, ses**, кога е употребено послѣ единъ глаголь, имѣющій пѣленъ и опредѣленъ смисль, какви-то сж дѣйствителни-тѣ и средни-тѣ глаголи съ тѣхны-тѣ допълненія н. п.: *Ces juges ont opiné **chacun** selon **sa** probité et **ses** lumières. — Il faut mettre ces livres **chacun** à **sa** place.*

2) Но кога оно е употребено подирь единъ глаголь немѣющій пѣленъ и опредѣленъ смисль, какви-то сж дѣйствителни-тѣ глаголи отдѣлени отъ свое-то допълненіе; то тогава иска **leur, leurs**. Н. П. *Les juges ont prononcé **chacun** selon **leur** probité et **leurs** lumières, le jugement qui est interveuu, Remettez **chacun** à **leur** place, les avez les.*

ГЛАВА ПЕТА

Съчиненіе на Глаголи-тѣ.

I Мѣсто на Подлежаще-то.

Правило обще. — Подлежаще-то ако ще бжде имя или мѣстоименіе, обикновенно се стави предъ глаголь-тѣ. Н. П. *L'homme juge; l'oiseau vole, nous pensons.*

Исключеніе 1) Въ вопросителни-тѣ предложенія мѣстоименіе-то кое-то трѣба да е подлежащее стави се подирь глаголь-тѣ. — Н. П. *Srai-je? Viendras-tu?* А ако подлежаще-то е имя съществителное, то и оно се стави въ вопросителное предложеніе подирь глаголь-тѣ, но ако е само; защото кога въ съще-то предложеніе има и едно мѣстоименіе съ кое-то се изражава пытанье, то съществително-то се стави предъ глаголь-тѣ Н. П. *Que pensera la **posterité**, si....?* или. *Vos frères sont-ils arrivés?*

Исключеніе 2) Подлежаще-то пакъ се стави подирь глаголь-тѣ ако се привожда отъ странъ слова Н. П. *Je te*